

Dispositiones, quae in sententia multorum PP. Dominicanorum.
Pluribus Societatis Patribus Minime probantur.

Liberi hominis arbitrium nulla operatione naturae elicere pot sine antecedenti Dei pre-
motu, quae Ipsi determinet non solum ad actus bonos, et indifferentes, sed etiam ad reale
essentiae alicuius mali.

Voluntas humana creatur operari libere praeter indifferentiam ex parte obiecti congrui ad
et necessaria, parte potentia, et indifferentia, quae positi ^{omnibus} congruitate ex parte
principij antecedenti potest in seculo composita, non operari, aut aliter operari.

Praeter gratiam prevenientem inspiratam ac vocatam divinae quae peccator interiori a Deo
vocat, et excitat necessaria est alia motio prevenientis gratiae, quae homini
voluntati physicae ad unum tantum partem praedeterminet, quae motio talis est
naturae, ut cum ea humana voluntatis diversitas coniungi non possit, nec illi humana
voluntas in seculo composita possit dissentire.

Efficacia gratiae prevenientis praeposita non est in Dei vocat, sed in illa preveniente
motione, quae voluntatem praedeterminat, ut divina vocat consentiat et quae
ultimum, quod dicitur actus primi complementum ad unum gratiae sufficientis, promissum
cessarium, quod tamen Deus ab aeterno ante omnem operum praevisionem positivam volu-
tate aliquando voluit denegare, quare illi quibus accessitum est sufficienti tri-
bitur, non habent illa omnia, quae ex parte actus primi antecedenter necessaria
sunt ad consentiendum divinae vocat.

[Faint, mirrored handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to its orientation and fading.]

25.
Propositiones quae in sent. & pp. Do
minicani non probantur.